YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
30 päivänä huhtikuuta 1998 *

Yhdistetyissä asioissa C-37/96 ja C-38/96,

jotka Tribunal d'instance de Paris on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa

Sodiprem SARL ym. (C-37/96) ja

Roger Albert SA (C-38/96)

vastaan

Direction générale des douanes

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón,

julkisasiamies: G. Tesauro,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Sodiprem SARL ym. ja Roger Albert SA, edustajanaan asianajaja Christian Charrière-Bournazel ja Jean-Pierre Spitzer, Pariisi,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö Catherine de Salins ja saman osaston tehtävään määrätty Anne de Bourgoing,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Michel Nolin,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Sodiprem SARL ym: iden ja Roger Albert SA:n, edustajanaan Christian Charrière-Bournazel ja Jean-Pierre Spitzer, Ranskan hallituksen, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Jean-François Dobelle ja Anne de Bourgoing, Euroopan unionin neuvoston, asiamiehenään oikeudellisen yksikön päällikkö Ramon Torrent, ja Euroopan yhteisöjen komission, asiamiehenään Michel Nolin, 5.11.1996 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.3.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal d'instance de Paris on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 30.1.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.2.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen EY:n perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklan tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa vastapuolina ovat Sodiprem SARL ym. ja Roger Albert SA (jäljempänä Sodiprem ym.) ja Direction générale des douanes (tulliviranomainen) ja joka koskee sen meriveron palauttamista, jota Sodiprem ym. ovat maksaneet kaikista Ranskan mannermaa-alueelta ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tuoduista tuotteista sen jälkeen, kun meriverosta ja päätöksen 89/688/ETY täytäntöön panemisesta 17.7.1992 annettu laki nro 92-676 tuli voimaan.

3 Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1989 tehty neuvoston päätös 89/688/ETY (EYVL L 399, s. 46) on tehty ETY:n perustamissopimuksen 227 artiklan 2 kohdan ja 235 artiklan nojalla, joihin perustuu myös Ranskan merentakaisten departementtien syrjäisestä sijainnista ja saariasemasta johtuvia valinnaisia erityistoimenpiteitä koskevasta ohjelmasta (Poséidom) 22 päivänä joulukuuta 1989 tehty neuvoston päätös 89/687/ETY (EYVL L 399, s. 39); nämä päätökset on tehty samana päivänä.

4 Vuonna 1946 annetun Ranskan lain mukaan veroa, jota kutsuttiin meriveroksi (jäljempänä aikaisempi merivero), kannettiin Ranskan merentakaisissa departementeissa (jäljempänä DOM) kaikesta tavaroiden tuonnista kyseisen DOM:n alueelle tavaroiden alkuperästä riippumatta (mukaan lukien Ranskan mannermaa-alueelta peräisin olevat tavarat ja periaatteessa myös ne tavarat, jotka olivat peräisin jostain

muusta DOM:sta). Kyseisen DOM:n tuotteet oli sitä vastoin vapautettu tästä aikaisemmasta meriverosta ja kaikista sitä vastaavista sisäisistä veroista ja maksuista. Aikaisemman meriveron tuotto käytettiin alueellista itsehallintoa koskevien säännösten mukaisesti pääosin paikallishallintoalueiden talousarvioiden rahoittamiseen.

5 Päätöksen 89/688/ETY 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Ranskan viranomaiset toteuttavat viimeistään 31.12.1992 mennessä ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen merentakaisissa departementeissa voimassa olevan meriverojärjestelmän muuttamiseksi järjestelmäksi, jota sovelletaan erotuksetta näille alueille tuotuihin tuotteisiin ja niillä valmistettuihin tuotteisiin tämän päätöksen 2 ja 3 artiklassa määrättyjen periaatteiden ja edellytysten mukaisesti." *

6 Päätöksen 89/688/ETY 2 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jokaisen merentakaisen departementin toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat perusverokannan. Verokanta voi olla erilainen eri tavararyhmissä. Tämä verokannan eriyttäminen ei saa johtaa siihen, että yhteisöstä tuotavia tavaroita aletaan syrjiä tai että syrjintää jatketaan."

7 Päätöksen 89/688/ETY 2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä määrätään seuraavaa: "Jotta otettaisiin huomioon merentakaisten departementtien erityisen vaikea tilanne ja jotta perustamissopimuksen 227 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut päämäärät voitaisiin saavuttaa, paikallinen tuotanto voidaan vapauttaa verosta osittain tai kokonaan taloudellisten tarpeiden mukaisesti niin, että vero voidaan — — jättää kantamatta korkeintaan kymmenenä vuotena alkaen kyseisen verojärjestelmän käyttöön ottamisesta."

8 Lisäksi saman artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että verovapautusjärjestelmät on ilmoitettava komissiolle, joka ilmoittaa niistä jäsenvaltioille ja joka esittää niistä näkemyksensä kahden kuukauden määräajassa. Jos komissio ei ole ilmaissut näkemystään tässä ajassa, järjestelmä katsotaan hyväksytyksi.

* Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset päätöksestä on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

9 Päätöksen 89/688/ETY 4 artiklan mukaan Ranskan tasavalta saa pitää voimassa entisen meriverojärjestelmän niin kauan kuin päätöksen 1 artiklassa tarkoitettu uudistus on toteutettu, kuitenkin korkeintaan 31.12.1992 asti.

10 Yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa C-163/90, Legros ym., 16.7.1992 antamassaan tuomiossa (Kok. 1992, s. I-4625), että tavaroiden tullausarvon mukaan määräytyvää veroa, jota jäsenvaltio kantaa toisesta jäsenvaltiosta tuoduista tuotteista, on pidettävä tuontitullia vaikutukseltaan vastaavana maksuna.

11 Yhteisöjen tuomioistuin totesi yhdistetyissä asioissa C-363/93 ja C-407/93—C-411/93, Lancry ym., 9.8.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-3957), että päätös 89/688/ETY oli pätemätön niiltä osin kuin sen 4 artiklassa sallitaan se, että Ranskan tasavalta pitää DOM:eissa 31.12.1992 asti voimassa aikaisemman meriverojärjestelmän.

12 Ranskan tasavalta antoi 17.7.1992 lain nro 92-676, jonka 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Guadeloupessa, Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa kannetaan meriveroksi kutsuttavaa veroa seuraavista toimista:

1. Tavaroiden maahantuonti;

2. Vastikkeellinen tavaroiden luovuttaminen, kun tavarat luovuttaa henkilö, joka harjoittaa näillä alueilla tuotantotoimintaa. Tuotantotoimintana pidetään aineellisen irtaimen omaisuuden valmistamista, jalostamista ja korjaamista sekä maatalous- ja kaivostoimintaa.

3. Vastikkeellinen tavaroiden luovuttaminen, kun tavarat luovuttaa henkilö, joka ostaa tavarat vientiä tai jälleenmyyntiä varten muilta meriverovelvollisilta henkilöiltä ja joka täyttää 3 §:n 2 momentissa asetetut edellytykset."

13 Lain nro 92-676 2 §:n 1 momentin mukaan meriverosta on vapautettu vienti Réunionin, Guadeloupen ja Martiniquen alueilta ja vienti Guyanasta muualle kuin Guadeloupeen tai Martiniqueen sekä sellaisten tuotteiden tuonti Guadaloupeen ja Martiniqueen, joista on jo kannettu merivero Guyanassa.

14 Lain nro 92-676 2 §:n 2 momentin mukaan alueneuvostot (conseils régionaux) voivat vapauttaa tavaroiden maahantuonnin verosta, jos kysymys on määrätyistä tuotteista, raaka-aineista tai investointihyödykkeistä. Tämä verovapautus voi koskea investointihyödykkeitä, jotka on tarkoitus käyttää hotelli- ja matkailualalla (*code général des impôts*'n liitteessä IV oleva 50—11 §), rakennusalan tuotteita ja materiaaleja, lannoitteita sekä teollisuus- ja maataloustyökaluja ja -koneita (liitteessä IV oleva 50-12 §) ja raaka-aineita, jotka on tarkoitettu paikalliseen tuotantotoimintaan, laitteita, jotka on tarkoitettu käytettäviksi valtion erityistehtävien hoitamiseen, ja terveydenhoidon laitteita, jotka on tarkoitettu käytettäviksi sairaaloissa.

15 Tässä säännöksessä alueneuvostoille annetaan toimivalta vapauttaa verosta lisäksi vastikkeelliset tavaroiden luovutukset 10 §:ssä säädetyin edellytyksin, jos tavarat luovuttaa henkilö, joka harjoittaa DOM:eissa tuotantotoimintaa.

16 Lain nro 92-676 10 §:n 1 momentin ensimmäisen kohdan mukaan alueneuvosto vahvistaa meriveron verokannan. Lisäksi kolmannessa kohdassa säädetään, että "samoihin tai samankaltaisiin tuotteisiin, jotka kuuluvat samaan ryhmään ja joista kannetaan merivero 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti, sovelletaan samaa verokantaa tuotteiden alkuperästä riippumatta".

17 Lain nro 92-676 10 §:n 2 momentissa säädetään, että 1 momentista poiketen alueneuvostot voivat vapauttaa taloudellisten tarpeiden mukaan kokonaan tai osittain verosta kaikki sellaiset tuotteet, jotka kuuluvat samaan sellaisten vastikkeellisten luovutusten ryhmään, joiden osalta tavarat luovuttaa henkilö, joka harjoittaa DOM:eissa tuotantotoimintaa.

18 Lain nro 92-676 3 §:n mukaan täysimääräisesti verovelvollisia ovat yritykset, joiden tuotantotoiminnasta saatu liikevaihto on ollut edellisenä kalenterivuonna yli 3,5 miljoonaa Ranskan frangia (FRF) (1 momentin ensimmäinen kohta). Meriverovelvollisia voivat lisäksi olla yritykset, joiden liikevaihto on 2 miljoonan ja 3,5 miljoonan FRF:n välillä (kolmas kohta), ja henkilöt, jotka ostavat vientiä tai jälleenmyyntiä varten tavaroita toisilta verovelvollisilta, kun nämä liiketoimet ylittävät arvoltaan 1,5 miljoonaa FRF (2 momentti).

19 Lain nro 92-676 4 §:ssä säädetään, että tavaroiden maahantuonnista kannetun meriveron perustana on tavaran tullausarvo tavaraa maahantuotaessa. DOM:ien sisäisten liiketoimien osalta veron perusta on veroton hinta vähennettynä 15 prosentilla, jonka katsotaan vastaavan markkinointikuluja.

20 Lain nro 92-676 16 §:ssä säädetään, että meriveron tuotto käytetään merentakaisten alueiden taloudellisen kehityksen tukemiseen.

21 Kyseisistä kahdesta ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee Tribunal d'instancen katsovan, että sen vuoksi, että laissa nro 92-676 vapautetaan verosta tietyt tuotteet tai tietyt tuottajat näiden liiketoiminnasta saadun liikevaihdon perusteella, tai sen vuoksi, että tietyiltä osin verokantaa on laskettu ja että se on tietyiltä osin eriytetty, voidaan olettaa, että lailla nro 92-676 kohdellaan todellisuudessa eriarvoisella tavalla kyseisten alueiden yrityksiä ja ulkomaalaisia yrityksiä. Tälle tuomioistuimelle on näin ollen epäselvää, onko tässä laissa säädettyä meriveroa pidettävä sisäisenä verona tai maksuna ja, jos näin on, onko merivero vaikutuksiltaan syrjivä

ja siten perustamissopimuksen 95 artiklan vastainen. Tämä tuomioistuin on näin ollen lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen, jonka sanamuoto on molemmissa asioissa sama:

"Onko se järjestelmä, joka on otettu käyttöön meriverosta ja 22.12.1989 tehdyn Euroopan yhteisöjen neuvoston päätöksen 89/688/ETY täytäntöön panemisesta 17.7.1992 annetulla lailla nro 92-676, vaikutukseltaan sellainen, että se korvaa asiassa Legros 16.7.1992 annetun tuomion mukaisesti tullimaksua vaikutukseltaan vastaavan maksun sisäisellä verolla, joka ei ole syrjivä ja joka on Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen sanamuodon ja hengen mukainen?"

22 Aluksi on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole perustamissopimuksen 177 artiklaan perustuvassa ennakkoratkaisumenettelyssä toimivaltaa lausua kansallisen toimenpiteen yhteensopivuudesta yhteisön oikeuden kanssa. Se on kuitenkin toimivaltainen esittämään kansalliselle tuomioistuimelle kaikki sellaiset yhteisön oikeuden tulkintaan liittyvät seikat, jotka saattavat auttaa kansallista tuomioistuinta sen arvioidessa tätä yhteensopivuutta sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa (ks. asia C-134/95, USSL n° 47 di Biella, tuomio 16.1.1997, Kok. 1997, s. I-195, 17 kohta).

23 Pääasian kantajat väittävät, että kun otetaan huomioon uuden meriverojärjestelmän verotus- ja laskentatapa, veron määräytymisperuste, verokanta ja kantamisen erityispiirteet sekä erityisesti se, että verovapautuksia tai poikkeuksia on myönnetty ainoastaan DOM: eista peräisin oleville tuotteille, on katsottava, että verotuksellisesti uusi merivero vastaa tullia vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka on kielletty perustamissopimuksen 9 ja 12 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa.

24 Ranskan hallitus ja komissio toteavat, että pääsäännöstä, jonka mukaan kaikista tavaroista kannetaan merivero, on säädetty laissa nro 92-676 seuraavat kolme

poikkeusta: 1) verovelvollisia eivät ole yritykset, joiden liikevaihto on alle 3,5 miljoonaa FRF (3 §:n 1 momentin ensimmäinen kohta), 2) alueneuvostot voivat vapauttaa verosta tietyt liiketoimet, jotka koskevat paikallisten tuotteiden ryhmiä, joko kokonaan, jolloin näihin liiketoimiin sovelletaan nollaverokantaa, tai osittain, jolloin niihin sovelletaan alennettua verokantaa (2 §:n 2 momentti ja 10 §:n 2 momentti), 3) veron perustetta on pienennetty 15 prosentilla paikallisten tuotteiden osalta (4 §:n b kohta). Ranskan hallitus ja komissio katsovat kuitenkin, että laissa nro 92-676 säädettyä meriveroa voidaan näistä poikkeuksista huolimatta pitää perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitettuna sisäisenä verona ja että päätöksellä 89/688/ETY annetaan Ranskan tasavallalle mahdollisuus poiketa tästä artiklasta.

25 Jotta kansalliselle tuomioistuimelle voitaisiin esittää kaikki yhteisön oikeuden tulkintaan liittyvät merkitykselliset seikat, on täsmennettävä, millainen verovapautusjärjestelmä päätöksellä 89/688/ETY sallitaan; sen tutkiminen, onko laki nro 92-676 ristiriidassa tässä päätöksessä tarkoitetun järjestelmän kanssa, kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle kansalliselle tuomioistuimelle.

26 Tältä osin on todettava, että yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-212/96, Chevassus-Marche, 19.2.1998 antamassaan tuomiossa (Kok. 1998, s. I-743) tutkinut päätöstä 89/688/ETY ja katsonut, että siltä osin kuin tässä päätöksessä sallitaan tietyillä tiukoilla edellytyksillä meriveroksi kutsuttua veroa koskeva verovapautusjärjestelmä, tätä päätöstä tutkittaessa ei ole ilmennyt mitään sellaista, mikä vaikuttaisi sen pätevyyteen. Kansallisen tuomioistuimen on näin ollen arvioitava ja tulkittava kansallista oikeutta asiassa Chevassus-Marche annetussa tuomiossa esitettyjen perusteiden valossa.

27 Siltä osin, millä tavalla perustamissopimuksen 9 ja 12 artiklassa tarkoitetut tulleja vaikutukseltaan vastaavat maksut poikkeavat perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitetuista sisäisistä veroista ja maksuista, yhteisöjen tuomioistuin viittasi asiassa Chevassus-Marche antamansa tuomion 24 kohdassa aikaisempaan oikeuskäytäntöönsä, jonka mukaan perustamissopimuksen kanssa on joka tapauksessa

ristiriidassa sellainen vero tai maksu, joka kohdistuu maahantuotuihin tuotteisiin tai joihinkin maahantuotujen tuotteiden ryhmiin, mutta ei samaan ryhmään kuuluviin paikallisiin tuotteisiin.

28 Yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa Chevassus-Marche antamansa tuomion 37 kohdassa, että neuvosto ei voi missään tapauksessa sallia sellaista järjestelmää, jossa verosta vapauttaminen on yleistä ja järjestelmällistä ja joka saattaa johtaa siihen, että tullia vaikutukseltaan vastaava maksu otetaan uudelleen käyttöön. Tällainen järjestelmä olisi perustamissopimuksen 9, 12 ja 13 artiklan vastainen.

29 Yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi edellä mainitun tuomion 46 kohdassa, että kyseiselle verovapautusjärjestelmälle, jolla on tarkoitus tukea paikallista tuotantoa, jolla on vaikeuksia syrjäisen sijaintinsa ja saariasemansa vuoksi, on asetettu tiukat edellytykset.

30 Yhteisöjen tuomioistuin korosti edellä mainitun tuomion 49 kohdassa, että päätöksellä 89/688/ETY sallitaan vain välttämättömät, oikeasuhteiset ja täsmällisesti määritellyt verovapautukset.

31 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 52 kohdassa, että sillä, että päätöksen 89/688/ETY 2 artiklan 3 kohdassa asetetaan perustamissopimuksen määräyksistä poikkeamiselle tiukat edellytykset, joita tulkitaan perustamissopimuksen 226 artiklassa asetettujen rajojen mukaisesti, voidaan varmistaa, että kyseisiä tarkkaan määriteltyjä verovapautuksia koskeva järjestelmä on perustamissopimuksen määräysten mukainen.

32 Kyseiset edellytykset on määritelty edellä mainitun tuomion 44—51 kohdassa. Ensinnäkin päätöksen 89/688/ETY 1 ja 2 artiklassa vahvistetun pääsäännön mukaan meriverojärjestelmää on sovellettava samalla tavalla sekä DOM:eihin tuotuihin että niissä valmistettuihin tuotteisiin.

33 Verovapautusjärjestelmä on poikkeus tästä pääsäännöstä. Järjestelmän on oltava sellainen, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän häiriöitä yhteismarkkinoiden toiminnalle, eikä sillä näin ollen saada muuttaa kaupan edellytyksiä yhteisen edun vastaisesti. Näiden edellytysten noudattamisen valvominen kuuluu yhteisön toimielimille ja näistä erityisesti komissiolle, jonka on tutkittava tällaisten toimenpiteiden tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus.

34 Lisäksi tämän verovapautusjärjestelmän käyttöön ottaminen on toimenpide, jolla tuetaan paikallista tuotantoa, jolla on vaikeuksia syrjäisen sijaintinsa ja saariasemansa vuoksi; järjestelmän tarkoituksena on edistää DOM:ien taloudellista ja sosiaalista kehitystä, koska sillä on myötävaikutettava taloudellisen ja sosiaalisen toiminnan kehittymiseen tai säilymiseen DOM:eissa ja koska sen on oltava osa näiden alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen suunnittelua.

35 Ennakkoratkaisukysymykseen on näin ollen vastattava, että päätöstä 89/688/ETY on tulkittava niin, että sen vastaisia ovat verovapautukset, jotka ovat yleisiä tai järjestelmällisiä ja jotka voivat tämän vuoksi johtaa siihen, että tullia vaikutukseltaan vastaava maksu otetaan uudelleen käyttöön. Päätöksessä 89/688/ETY sallitaan sitä vastoin sellaiset verovapautukset, jotka ovat välttämättömiä, oikeasuhteisia ja täsmällisesti määriteltyjä ja joilla noudatetaan kyseisen päätöksen 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä tiukkoja edellytyksiä, joita on tulkittava perustamissopimuksen 226 artiklassa asetettujen rajojen mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

36 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan hallitukselle sekä Euroopan unionin neuvostolle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunal d'instance de Paris'n 30.1.1996 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1989 tehtyä neuvoston päätöstä 89/688/ETY on tulkittava niin, että sen vastaisia ovat verovapautukset, jotka ovat yleisiä tai järjestelmällisiä ja jotka voivat tämän vuoksi johtaa siihen, että tullia vaikutukseltaan vastaava maksu otetaan uudelleen käyttöön. Päätöksessä 89/688/ETY sallitaan sitä vastoin sellaiset verovapautukset, jotka ovat välttämättömiä, oikeasuhteisia ja täsmällisesti määriteltyjä ja joilla noudatetaan kyseisen päätöksen 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä tiukkoja edellytyksiä, joita on tulkittava perustamissopimuksen 226 artiklassa asetettujen rajojen mukaisesti.

Rodríguez Iglesias Gulmann Ragnemalm Wathelet

Mancini Moitinho de Almeida Kapteyn

Murray Edward Puissochet

Hirsch Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä huhtikuuta 1998.

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja presidentti